చంద్రుళ్ళో కుందేలు

- మధురవాణి

(గత సంచిక తరువాయి)

4

ఆ రోజు మేఘనందన పుట్టినరోజు. రోజుటిలా కాకుండా బుద్ధిగా ఉదయాన్నే నిద్ర లేచి చక్కగా తలస్నానం చేసి కొత్త బట్టలు వేసుకుని అమ్మతో పాటు గుడికి వెళ్ళొచ్చింది.

టైము పది దాటిందో లేదో ఒకటే హడావుడి పడుతూ ఇంట్లోకీ బయటికీ పచార్లు చేస్తోంది. "ఎందుకే అంత ఆత్రం నీకు? బస్సు ఆలస్యం అయిందేమోలే. ఒక పది నిమిషాలు అటూ ఇటూగా వచ్చేస్తుందిగా. అందాకా కాస్త స్థిమితంగా కూర్చోరాదూ?" మేఘ వాళ్ళమ్మ పరిహాసంగా నవ్వింది.

"నేనేం కంగారు పడటం లేదు. నీలూ తొందరగా వచ్చేస్తే బాగుండు అని ఎదురుచూస్తున్నానంతే! అయినా నువ్వేంటి నన్ను చూసి నవ్వుతున్నావ్? మైసూర్ పాక్ చెయ్యడం అయిపోయిందా? నీలూ వచ్చేసరికి వేడి వేడిగా రెడీగా ఉండాలి. వెళ్ళు వెళ్ళు.. వంట గదిలోకి పో నువ్వు" నవ్వుతూ ఆవిడని వంటింట్లోకి నెట్టేసింది మేఘ.

ఒక అరగంట తర్వాత మేఘ వాళ్ళ నాన్నగారి స్కూటర్ హారన్ వింటూనే వీధిలోకి పరుగెత్తింది. స్కూటర్ వెనుక సీట్లో కూర్చున్న నీలూ వంగి మేఘ వైపు చూసి చెయ్యి ఊపింది.

వీధిలోకి పరిగెత్తుకొచ్చిన కూతుర్ని చూసి నవ్వుతూ ఆయన స్కూటరు అక్కడే ఆపి నీలూని దించారు.

"హేపీ హేపీ బర్త్ డే టు యూ మేఘూ.." చెప్తూనే స్నేహితురాలిని హత్తుకుంది నీలూ.

"థాంక్యూ సో మచ్ నీలమ్మా.." నెచ్చెలిని చూసిన ఆనందంలో మొహం వెలిగిపోతుండగా బదులిచ్చింది మేఘ.

వాకిట్లోంచే ఇద్దరూ కబుర్లు చెప్పుకోడం మొదలెట్టేశారు.

వాళ్ళు ఇంట్లోకి వస్తూండగానే మేఘ వాళ్ళమ్మ గారు ఎదురు వచ్చి "ప్రయాణం బాగా జరిగిందా నీలూ? నాన్నగారొచ్చి బస్ ఎక్కించారా?" అడుగుతూనే మంచినీళ్ళు అందించారు.

"అన్నయ్య వచ్చి బస్ ఎక్కించాడు ఆంటీ. ఇదిగో అమ్మ బెల్లపు బూందీ చేసి పంపింది మేఘ కోసమని.." బ్యాగులోంచి ఒక స్టీలు డబ్బా తీసి ఆవిడ చేతిలో పెట్టి అప్పుడు మంచినీళ్ళ గ్లాసు అందుకుంది.

ఆ మాట వినగానే మేఘ ఆత్రంగా అమ్మ చేతిలోంచి డబ్బా లాక్కుని మూత తీసి ఒక ముక్క తీసుకుని తింటూ "అబ్బా.. ఎంత బాగుందో.. బెల్లపు బూందీ చేస్తే ఆంటీనే చెయ్యాలి" అని సంబరపడింది.

"నువ్వు తినడమేనా.. నీలూకి పెట్టేది లేదా?" అని ఆవిడ నవ్వుతూనే లోపలకి వెళ్ళి ఒక ప్లేట్లో వేడి వేడి మైసూరుపాకుతో వచ్చారు.

స్నేహితురాళ్ళిద్దరూ తీపి తింటూ తమ ఆనందాన్ని పంచుకుంటూండగా మేఘ వాళ్ళ నాన్నగారొచ్చి "మీ సంబరాలు తర్వాత జరుపుకుందురు గానీ ముందు నీలూ వాళ్ళింటికి ఫోన్ చేసి తను క్షేమంగా ఇల్లు చేరిందని చెప్పండి" అన్నారు.

"వీళ్ళకి ఇప్పుడప్పుడే తెమలదు కానీ నేనెళ్ళి చేస్తానుండండి" అంటూ మేఘ వాళ్ళమ్మ గారు వెళ్ళారు.

అందరూ కలిసి మేఘ పుట్టినరోజు సందర్భంగా ప్రత్యేకంగా వండిన పదార్థాలతో ఘనంగా మధ్యాహ్న భోజనం చేస్తుండగా పోస్ట్ మేన్ వచ్చాడు.

మేఘ వెళ్ళి పోస్టులో వచ్చిన పార్సిల్ పైన తన పేరుండటం చూసి ఆశ్చర్యపోతూ సంతకం చేసి దాన్ని తీసుకుని ఇంట్లోకి వచ్చింది.

"విచిత్రంగా ఉంది. నాకు పోస్టు రావడమేంటి?" అని ఆసక్తిగా పార్సిల్ వంక చూస్తోంది మేఘ. "ముందు వచ్చి భోజనం చెయ్యి. తర్వాత తీరిగ్గా చూసుకోవచ్చులే" అన్నారు వాళ్ళమ్మ గారు.

భోజనాలు అయ్యాక పార్సిల్ విప్పి చూస్తే లోపల తెల్లటి పద్మంలో ఆసీనురాలై తెల్లటి వస్త్రాల్లో మెరిసిపోతూ చిద్విలాసంగా నవ్వుతూ వీణ వాయిస్తున్న సరస్వతీ దేవి బొమ్మ అందంగా లామినేట్ చేయబడి ఉంది. క్రింది వైపు ఒక మూలన మార్కర్ పెన్ తో ప్రదీప్ అని రాసి ఆ రోజుటి తేదీ వేసి ఉంది. అది చూడగానే మేఘ, నీలూ ఇద్దరూ ఒకేసారి ఆశ్చర్యానికి లోనయ్యి మొహమొహాలు చూసుకున్నారు.

వెంటనే మేఘ ఆ పటాన్ని రెండు చేతులతో జాగ్రత్తగా పట్టుకుని వాళ్ళ నాన్నగారి దగ్గరికి వెళ్ళింది.

"నాన్నా.. చూశారా.. ఎంత పెద్ద సరస్వతీ దేవి పటమో! ప్రదీప్ పంపించాడు. అప్పుడు బస్లో పరిచయమైన ఫ్రెండ్స్ అని చెప్పాను కదా.. కిరణ్ మొన్నొకరోజు ఫోన్ చేసినప్పుడు మీరు కూడా మాట్లాడారు. ప్రదీప్ అంటే ఇంకొక అబ్బాయి. తన పుట్టిన రోజు కూడా ఈ రోజే. కాకపోతే, నాకన్నా ఒక ఏడాది ముందు పుట్టాడు. ఇద్దరిదీ సేమ్ డే బర్త్ డే అని థ్రిల్ అయ్యాము. మన ఫోన్ నంబర్, అడ్రస్ తెలుసు కదా.. భలే గిఫ్ట్ పంపించాడు" అంటూ తన ఆశ్చర్యాన్నీ, ఆనందాన్నీ ప్రకటించింది.

అందరూ ఆ సరస్వతీ దేవి బొమ్మ చాలా అందంగా ఉందన్నారు. తర్వాత అంత పెద్ద పటాన్ని ఏ గోడ మీద పెడితే బాగుంటుందా అని కాసేపు తర్జన భర్జనలు పడ్డాక "ఆ సంగతి నాకొదిలేసి నువ్వు హాయిగా ఉండమ్మా.." అన్నారు మేఘ నాన్నగారు.

మధ్యాహ్న భోజనాల తర్వాత ఆయన తిరిగి ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోయారు. మేఘ వాళ్ళమ్మ గారు ఇంటి పనుల్లో పడిపోయారు.

మేఘ, నీలూ ఇద్దరూ ప్రదీప్ అంత బాగా గుర్తుంచుకుని పుట్టినరోజుకి సర్ప్రైజ్ గిఫ్ట్ పంపినందుకు అతని మంచితనం గురించి గొప్పగా చెప్పుకుని సంబరపడ్డారు.

అంతలోనే ఏదో గుర్తొచ్చినట్టు "తనేమో అంత చక్కగా నన్ను విష్ చేస్తే నేనేమో కనీసం తనకి ఫోన్ చేసి అయినా బర్త్ డే విషెస్ చెప్పలేదు. ప్చ్" నిరుత్సాహంగా అంది మేఘ.

"ఇప్పటికైనా మించిపోయిందేముంది? ఇప్పుడు ఫోన్ చేసి విష్ చేద్దాం. ప్రదీప్ కిరణ్ వాళ్ళింట్లోనే కదా ఉన్నాడు" అంది నీలూ.

సరేనని ఇద్దరూ కలిసి హాల్లో ఫోన్ పక్కన కూర్చుని కిరణ్ వాళ్ళింటికి కాల్ చేశారు.

"హలో.." ఒక కొత్త స్వరం మృదువుగా పలికింది.

"నా పేరు మేఘ అండీ. నేను కిరణ్ ఫ్రెండ్ ని."

"ఓ.. మేఘా మాట్లాడేది. నేను కిరణ్ మమ్మీని. నన్ను అండీ అనక్కర్లేదు. ఆంటీ అనొచ్చు" నవ్వారు ఆవిడ.

"అంటే.. అదీ.. గబుక్కున అలా వచ్చేసింది ఆంటీ.." సిగ్గుపడింది మేఘ.

"హేపీ బర్త్ డే.. ఈ రోజు నీ పుట్టినరోజని కిరణ్ చెప్పాడు. వాళ్ళ డాడీతో కలిసి ఉదయమనగా బయటికి వెళ్ళి ఇప్పుడే వచ్చాడు. ఒక్క క్షణం లైన్లో ఉండు. ఫోన్ తనకిస్తాను" అని చెప్పి కార్డ్ లెస్ ఫోన్ తీసుకుని కిరణ్ గదిలోకి వెళ్ళారు.

"హలో.. హాయ్ మేఘా.. హేపీ బర్త్ డే!" ఫోన్ అందుకుంటూనే విష్ చేశాడు కిరణ్.

"థాంక్స్.. ఏంటీ, ఫోన్ నేను చేస్తే నువ్వు విషెస్ చెప్పేస్తున్నావా ఎంచక్కా?"

"ఉదయం ఎర్లీగా ఎయిట్ కే బయటికి వెళ్ళిపోయాను. అప్పుడు నీకు మిడ్ నైట్ కదా, డిస్టర్బ్ చేస్తే శపిస్తావేమోనని చెయ్యలేదు."

"నేనివాళ ఉదయం ఏడింటికే లేచాను తెలుసా! ఉదయాన్నే తలస్నానాలు, గుళ్ళు, పూజలు పూర్తి చేసేసి నీలూ వచ్చేసరికి రెడీగా ఉండాలనీ.."

"నీలూ వచ్చిందా.. ఎలా ఉంది తను?"

"ఫోన్ తనకిస్తున్నా. నువ్వే మాట్లాడు."

"హాయ్ కిరణ్.. ఎలా ఉన్నారు నువ్వూ, ప్రదీప్?"

"వి ఆర్ ఫైన్ నీలూ.. ప్రదీప్ లేడు ఇక్కడ. నేను మేఘతో ఫోన్లో మాట్లాడిన మరుసటి రోజే హైదరాబాద్ వెళ్ళిపోయాడు. ఢిల్లీ నుంచి ప్రదీప్ వాళ్ళ అక్క వచ్చిందని చెప్తే వెంటనే అప్పటికప్పుడు బయలుదేరి వెళ్ళాడు. సెలవులు అయిపోయాక నేరుగా హాస్టలుకే వచ్చేస్తానన్నాడు."

"ప్రదీప్ అక్కడ లేడా.. హ్మ్! ఈ రోజు తన బర్త్ డే కదా.. తనకి విషెస్ చెపుదాం అనుకున్నాం. మేఘకి సర్ప్రైజ్ బర్త్ డే గిఫ్ట్ కూడా పంపాడు. మధ్యాహ్నమే పోస్టులో వచ్చింది."

"అప్పుడే వచ్చేసిందా! టైముకి అందుతుందో లేదో అన్నాడు నాతో. బర్త్ డే బేబీకి నచ్చిందా మరి గిఫ్ట్?"

"అందరికీ చాలా నచ్చింది. ఇదిగో మేఘ మాట్లాడుతుందంట" మేఘకి ఇచ్చేసింది ఫోన్.

"ప్రదీప్ హైదరాబాద్ ఫోన్ నంబర్ ఇవ్వు కిరణ్. మేము కాల్ చేస్తాము" అడిగింది మేఘ.

"నంబర్ ఉంది కానీ. వాళ్ళక్క వచ్చిన దగర్నుంచీ మేనల్లుడిని వెంటబెట్టుకుని ఊరి మీద తెగ తిరుగుతున్నాడు వాడు. ఇంట్లో దొరకడం కష్టమే. నేను కూడా వాడు చేసినప్పుడే మాట్లాడుతున్నాను. ఉదయం వాడే కాల్ చేస్తే నేను విష్ చేశాను" అన్నాడు కిరణ్.

"సరేలే అయితే, మా ఇద్దరి తరపున కూడా విషెస్ చెప్పు నువ్వు మళ్ళీ మాట్లాడినప్పుడు."

"అలాగే, తప్పకుండా చెప్తాను" మాటిచ్చాడు కిరణ్.

ముగ్గురు స్నేహితుల మధ్యన మరి కాసిని కబుర్లు దొర్లాయి.

****

సాయంకాలం మల్లెమొగ్గలు కోయడానికని నేస్తాలిద్దరూ ఒక గిన్నె చేత పుచ్చుకుని పెరట్లో గుబురుగా పెరిగి నిండా మొగ్గ తొడిగిన మల్లెపందిరి దగ్గర చేరారు.

"జాగ్రత్తగా చూసి పసిమొగ్గలు కాకుండా రేపటికి విచ్చుకునే దోరమొగ్గలు మాత్రం తెంపండి. మరీ చెట్టు మొత్తం ఈడుబోయేలా ఊడ్చేయకుండా కొన్ని మొగ్గలు చెట్టు మీదనే ఉండనివ్వండి. అస్సలు పువ్వులే లేకపోతే చెట్టు చిన్నబోయినట్టుంటుంది. ఉదయాన్నే మీ నాన్నగారు కొన్ని పూజకి కోసుకుంటారు కూడానూ" ఇంట్లోనించే అరిచి చెప్పారు మేఘ అమ్మగారు.

మల్లెమొగ్గలు కోస్తూ ఆవిడ దగ్గర్లో లేరని రూఢీ చేసుకున్నాక మేఘ నెమ్మదిగా లోగొంతుకతో అడిగింది.

"మొన్న మాట్లాడినప్పుడు రజని ఏదో సమస్య తెచ్చిపెట్టింది అన్నావు కదా నీలూ.. ఏమిటది వివరంగా చెప్పు ఇప్పుడు."

ఆ ప్రస్తావన వింటూనే నీలూ మొహంలోకి విసుగు వచ్చింది.

"దాని పేరెత్తితేనే నాకు చిర్రెత్తుకొస్తోంది. ఎంత పిచ్చి వాగుడు వాగిందనుకున్నావూ! అది మన అన్నయ్యని ప్రేమిస్తున్నదట. పైగా నేను దానికి సాయం చెయ్యాలట" చిరాగ్గా చెప్పింది నీలూ.

నీలూ మాటలకి ఖంగు తిన్న మేఘ "ఏంటీ!!!!" అని బిగ్గరగా అరిచింది.

****

రజని అన్నయ్య సతీష్, నీలూ అన్నయ్య శ్రీకాంత్ ఇద్దరూ డిగ్రీ కాలేజీలో మంచి స్నేహితులు.

దూరపు చుట్టరికం కూడా ఉంది. శ్రీకాంత్ చెల్లెల్ని ఇంటర్మీడియెట్ కోసం విజయవాడలో హాస్టల్లో చేర్చారని తెలుసుకున్న సతీష్ తన చెల్లెలు రజనిని కూడా అక్కడే చేర్పిస్తే ఒకరికొకరు తోడుగా ఉంటారని అనుకున్నాడు.

నీలూకి, రజనికి బీరకాయ పీచు బంధుత్వం ఉన్నప్పటికీ ఇద్దరూ చిన్నప్పటి నుంచీ వేరే వేరే స్కూళ్ళలో చదువుకోవడం వల్ల వాళ్ళిద్దరి మధ్య ముఖపరిచయం తప్ప స్నేహం లేదు. రజని కూడా వచ్చి తమతో పాటు హాస్టల్లో చేరిన తర్వాత నీలూ, మేఘ ఇద్దరూ రజనితో స్నేహంగా ఉండసాగారు. కానీ రజని మనస్తత్వం వాళ్ళిద్దరికీ భిన్నమైనది. వాళ్ళిద్దరూ స్కూలు రోజుల నుంచీ ప్రాణస్నేహితురాళ్ళనీ, వేరే ఎవ్వరినీ తమ మధ్యకి రానివ్వనట్టు ప్రవర్తిస్తారని ఆమెకి ఉడుకుమోతుతనంగా ఉంటుంది.

రజని, మేఘ ఇద్దరూ ఎంపీసీ గ్రూప్ కాబట్టి ఇద్దరూ ఒకే క్లాసులో ఉంటారు. రజని కంటే మేఘకి ఎక్కువ మార్కులు వస్తాయని ఆమెకి కాస్త అసూయ కూడా ఉంది. మనసులో ఏమున్నా సరే బయటికి మాత్రం ఎప్పుడూ వాళ్ళిద్దరి చుట్టూనే తిరుగుతూ వాళ్ళ మధ్యలో దూరాలని విశ్వప్రయత్నాలు చేస్తూ ఉంటుంది రజని.

నీలూ, మేఘలతో పాటు ఉండే వాళ్ళ మరో రూమ్మేట్ రేవతి అల్లరి చిల్లరిగా గోల చేసే రకం. రేవతికి, రజనికి దోస్తీ బాగా కుదురుతుంది. అందుకని హాస్టల్లో ఏ మాత్రం సమయం దొరికినా రజని వచ్చి వీళ్ళ రూములోనే తిష్ఠ వేస్తుంటుంది. అయినాసరే ఎప్పుడూ విసుక్కోరు. రజనిలో తమకి నచ్చని లక్షణాలు ఉన్నాసరే తమ ఊరి అమ్మాయి అనీ, శ్రీకాంత్ మరీ మరీ చెప్పాడు కదా అనీ ఆమెతో ఎప్పుడూ స్నేహంగానే మసలుకుంటారు నీలూ, మేఘ.

అలాంటిది ఇప్పుడు కొత్తగా రజని ప్రేమకథ నీలూ మెడకి చుట్టుకుని కొత్త సమస్య తెచ్చిపెట్టింది.

సెలవుల్లో రజని రోజూ నీలూ వాళ్ళింటికి వచ్చి గంటల తరబడి కూర్చుని కబుర్లు చెబుతుంటే తనతో స్నేహం కొద్దీనేమో అనుకుంది. కానీ ఒక రోజు రజని తను ఎంత గాఢంగా శ్రీకాంత్ ని ప్రేమిస్తుందో వర్ణించి చెప్పి, అలాగే తనంత ప్రేమించే అమ్మాయి వాళ్ళన్నయ్యకి ఎంత అవసరమో, తాను వదినగా వస్తే జీవితాంతం నీలూని ఎంత గొప్పగా చూసుకుంటుందో, ఇంకా ఏవేవో నీలూకి పూర్తిగా అవగాహన లేని, అర్థం కాని విషయాలన్నీ చెప్పి ఒకటే ఊదరగొట్టేసింది. తెలివిగా ముందు తనకి సహాయం చెయ్యమని కాళ్ళావేళ్ళా పడి తీరా సరేనన్నాక "మీ అన్నయ్యనే ప్రేమిస్తున్నాను" అని చెప్పి నీలూ నెత్తిన పిడుగు వేసింది.

పైగా "ఈ విషయం అతి రహస్యంగా ఉంచు. మన కుటుంబ విషయాలు బయటికి పొక్కితే మనకే అవమానం. ఎంత ప్రాణస్నేహితురాలైనా మేఘకి చెప్పొద్దు" అని మాట కూడా తీసుకుంది.

కానీ నీలూ మేఘ దగ్గర ఏమీ దాచకుండా అంతా చెప్పేసింది.

ముందు బాగా కోపం వచ్చి స్నేహితురాళ్ళిద్దరూ రజనిని తిట్టుకున్నాక, కాసేపటికి శాంతించి, అటు పిమ్మట చర్చించుకుని ఇకపై ఈ విషయం గురించి నీలూ దగ్గర మాట్లాడే అవకాశం రజనికి ఇవ్వకుండా కట్టడి చెయ్యడమే సరైన పరిష్కారం అన్న నిర్ణయానికి వచ్చారు.

"నువ్వేం బెంబేలు పడిపోకు నీలూ. ఇలా పిచ్చి పిచ్చిగా వాగేవాళ్ళ గురించి మనం భయపడకూడదు. నీ వెనక నేనున్నాను. ఈసారి మళ్ళీ నీ జోలికి వస్తే అప్పుడు పెట్టాల్సిన నాలుగూ నేనే పెడతాను. ఇవన్నీ మర్చిపోయి ప్రశాంతంగా ఉండు నువ్వు" అని నీలూకి ధైర్యం చెప్పింది మేఘ.

****

మేఘ పుట్టినరోజు కోసమని వచ్చిన నీలూ మేఘ వాళ్ళింట్లో ఒక రోజుండి తెల్లారి మధ్యాహ్నం తిరిగి వాళ్ళ ఊరికి వెళ్ళిపోయింది.

మరొక వారం రోజులకి వేసవి సెలవులు అయిపోయాయి. ఇంటరు రెండో సంవత్సరం చదవడానికి మళ్ళీ హాస్టలుకి బయలుదేరడానికి సిద్ధమయ్యారు అందరూ.

కిరణ్ ఒక రోజు మేఘకి ఫోన్ చేసి వాళ్ళ డాడీకి విజయవాడలో పని ఉందన్నారనీ, పనిలో పనిగా తనని కూడా హాస్టల్లో దింపుతానన్నారనీ చెప్పాడు.

సెలవులకి హాస్టలు నుంచి వచ్చేప్పుడు రజని బంధువుల ఇంటికి వెళ్ళిన కారణంగా నీలూ, మేఘలతో కలిసి ఇంటికి రాలేదు. ఇప్పుడు సెలవులయ్యాక ముగ్గురినీ కలిపి ఒకేసారి నీలూ అన్నయ్య శ్రీకాంత్ తీసుకెళ్ళి హాస్టల్లో దిగబెట్టి వచ్చేలా ఇళ్ళల్లో పెద్దవాళ్ళు నిర్ణయించారు.

ఇంట్లో అమ్మానాన్నలు ఎప్పట్లాగే పుస్తకాలు, బట్టలు అన్నీ సర్దిపెట్టి, హాస్టల్లో అప్పుడప్పుడూ తినడానికని చిరుతిండ్లు చేసి పెట్టి బాగా శ్రద్ధగా చదువుకోమని చెప్పి ప్రయాణం కట్టించారు.

నీలూ, మేఘ రజని విషయం గురించి మాట్లాడుకున్నా ఏమీ తెలియనట్టు తనతో ఇదివరకులానే మామూలుగా ఉన్నారు. నలుగురూ కలిసి ప్రయాణం చేస్తున్నంతసేపూ శ్రీకాంత్ ఎప్పటిలాగే తన తరహాలో సరదా మాటలు చెప్పి నవ్విస్తూనే ఉన్నాడు.

మేఘ, నీలూ మాటల్లో శ్రీకాంత్ ని 'అన్నయ్యా' అని సంబోధిస్తున్నా రజని నోటి వెంట మాత్రం ఒక్కసారి కూడా ఆ పిలుపు రాకుండా జాగ్రత్తపడుతోందని మేఘ గ్రహించింది.

హాస్టల్లో ముగ్గురు అమ్మాయిలనీ భద్రంగా దింపి, మరొకసారి జాగ్రత్తలన్నీ చెప్పి తిరిగి వెళ్ళిపోయాడు శ్రీకాంత్.

****

తిరిగి హాస్టల్లోకి రాగానే వెంటనే మొదలైన ఇంటర్ రెండో సంవత్సరం క్లాసులు, నోట్సులు, స్టడీ అవర్స్, అదనంగా ఎంసెట్ కోచింగ్ వగైరాలతో అందరూ చదువు లోకంలో పడిపోయారు.

రజని అధిక ప్రసంగానికి నీలూ మరొకసారి అవకాశం ఇవ్వలేదు.

ఒక రోజున మ్యాథ్స్ లెక్చరర్ క్లాసుకి రాలేదని మరొక లెక్చరర్ వచ్చి ఆ పీరియడ్ ని స్టడీ అవర్ గా మార్చి నిశబ్దంగా చదువుకోమని చెప్పి వెళ్ళారు. దొరక్క దొరక్క ఒక గంట ఖాళీ దొరికేసరికి క్లాసులో పిల్లలందరూ పుస్తకాలు ముందేసుకుని ఒకరితో ఒకరు గుసగుసలాడుతూ కబుర్లు చెప్పుకోసాగారు.

క్లాసులో రెండు బెంచీల వెనక కూర్చునే రజని లేచి వచ్చి మేఘ పక్కన కూర్చుంది. కులాసాగా కాసేపు చదువుల గురించి మాట్లాడుకున్నాక నెమ్మదిగా రజని అంది.

"మేఘా.. నీతో ఒక ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలి. చాలా పెద్ద రహస్యం. నువ్వెవరికీ చెప్పనని ఒట్టు వెయ్యాలి. నీలూకు్కూడా తెలీకూడదు. సరేనా?"

రజని ఉపోద్ఘాతం వింటూనే మేఘకి సెలవుల్లో నీలూ చెప్పింది గుర్తొచ్చింది. అసలు ఏం చెప్తుందో చూద్దాం అనుకుంటూనే "సరే అలాగేలే.. ముందు సంగతేంటో చెప్పు" అంది.

"మరేమో.. నీలూ అన్నయ్య శ్రీకాంత్ ఉన్నాడు కదా.."

"ఆ.. ఉంటే? నిన్నేమైనా అన్నాడా?"

"ఉహూ.. నన్నేం అనలేదు. తను.. తను.. నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడు"

ఆ మాట వినగానే మేఘకి నోట మాట రాలేదు.

"ఏవిటీ???" అంది ఆశ్చర్యంగా.

"నిజం మేఘా.. శ్రీకాంత్ నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడు. కానీ, ఈ విషయం నీలూకి చెప్తే ఏమనుకుంటుందోనని అలా చెప్పకుండా వేరేలా చెప్పాను."

"వేరేలా అంటే?"

"అంటే.. నేనే శ్రీకాంత్ ని ప్రేమిస్తున్నానని చెప్పాను. నీలూకి నా మీద కోపం వచ్చిందనుకుంటా. అప్పటినుంచీ నాతో సరిగ్గా మాట్లాడటం లేదు."

"నీలూకి నచ్చలేదేమో!"

"అది కాదు మేఘా.. నా మీద ఎందుకు చెప్పు తనకి కోపం? వాళ్ళ అన్నయ్య నన్ను ఇష్టపడితే, ప్రేమిస్తే అది నా తప్పా? నేనేం శ్రీకాంత్ వెంటపడలేదే? ఇప్పుడు ఎవరైనా నిన్ను ప్రేమిస్తే అది నీ తప్పా? నువ్వే చెప్పు."

ఆ చివరి మాట వినేసరికి మేఘకి కోపమొచ్చింది.

"ఇప్పుడేమంటావు అయితే?"

"నువ్వు చాలా మంచిదానివి మేఘా. కనీసం నువ్వైనా నన్ను అర్థం చేసుకుంటావని చెప్తున్నాను."

మేఘకి అసహనం దాచుకోవడం కష్టంగా ఉంది.

"సరేలే. నెక్స్ట్ పీరియడ్ ఫిజిక్స్ స్లిప్ టెస్ట్ ఉంది కదా.. నేనింకా సరిగ్గా ప్రిపేర్ అవ్వలేదు."

"నువ్వు నా బెస్ట్ ఫ్రెండ్ వి మేఘా.. థాంక్స్ నన్ను అర్థం చేసుకున్నందుకు. నీ కాలుక్యులస్ హోం వర్క్ నోట్స్ ఇస్తావా ఒకసారి" అడిగింది రజని.

ఆ పుస్తకమేదో ఇచ్చేసి అప్పటికి ఆ చర్చని దాటవేసింది మేఘ.

తర్వాత ఆలోచిస్తున్న కొద్దీ మేఘకి ఇదంతా వింతగా అనిపించింది. మేఘ స్కూల్లో ఉన్నప్పటి నుంచీ తనకి నీలూ ఇంటితో అనుబంధం ఉంది. అందరూ సొంత కుటుంబసభ్యుల్లా అనిపిస్తారు. శ్రీకాంత్ నీలూతో సమానంగా మేఘనీ చూసుకుంటాడు. ఎప్పుడూ సరదాగా జోక్స్ వేస్తూ అందర్నీ నవ్విస్తూ ఉంటాడు. తనకి తెలిసిన శ్రీకాంత్ అన్నయ్య గురించి ఇలా వినడం విచిత్రంగా అనిపించడంతో పాటు నమ్మశక్యంగా కూడా అనిపించలేదు.

మధ్యాహ్నం లంచ్ బ్రేక్ లో కలిసినప్పుడు రజని తనతో రహస్యంగా చెప్పిన విషయం నీలూతో చెప్పింది మేఘ.

ఒకే విషయాన్ని ఇద్దరికీ చెరో రకంగా చెప్పింది రజని. అసలు ఈ రెంటిలో ఏది నిజం? అసలు కాస్తైనా నిజం ఉందా లేదా అన్న అనుమానం కూడా రాకపోలేదు వాళ్ళిద్దరికీ. అంతా గందరగోళంగా అనిపించింది.

ఈ అయోమయాన్ని ఛేదించాలనే ఉద్దేశ్యంతో "అసలు మన అన్నయ్యే తనని ఇష్టపడుతున్నాడని రజని అంటోంది కదా.. నీకెప్పుడైనా అన్నయ్యని చూస్తే తను రజనిని ప్రత్యేకంగా చూస్తున్నట్టు ఏమైనా అనిపించిందా? బాగా గుర్తు తెచ్చుకుని చెప్పు" నీలూని అడిగింది మేఘ.

నీలూ బాగా ఆలోచించి "ఏమో.. మనందరితో కూడా ఎప్పుడూ జోక్స్ వేస్తూ సరదాగా ఆటపట్టిస్తూ ఉంటాడు కదా.. రజనితో కూడా అలా మాట్లాడినట్టే అనిపిస్తుంది. కాకపోతే నువ్వు పిలిచినట్టు అన్నయ్యా అని మాత్రం రజని ఎప్పుడూ పిలవదు. అయినా మనలో మనం ఇలా బుర్ర బద్దలు కొట్టుకోవడం ఎందుకు? ఏవిటే మా ఇద్దరికీ ఇలా రెండు రకాలుగా చెప్పావు, అసలు సంగతి ఏంటో సరిగ్గా చెప్పి చావు.. అని దాన్నే కడిగేస్తే సరి. లేనిపోని తలనొప్పి తెచ్చిపెట్టింది రాక్షసి!" చిరాకుపడుతూనే పరిష్కారాన్ని సూచించింది నీలూ.

నీలూ ఆలోచన ప్రకారం తెల్లారి ఆదివారం మధ్యాహ్నం ఖాళీగా ఉన్న సమయంలో ఇద్దరూ కలిసి రజనిని మధ్యలో కూర్చోపెట్టి మా ఇద్దరితో ఇలా ఎందుకు చెప్పావని గట్టిగా నిలదీశారు.

ఇద్దరూ ఒకటైపోయి తనని నిలదీస్తున్నా రజని ఏ మాత్రం అదరలేదు బెదరలేదు.

"నేను మీ ఇద్దరితో నిజమే చెప్పాను" అంది తాపీగా.

వీళ్ళిద్దరూ తెల్ల మొహాలు వేసారు.

"అవును.. నేను శ్రీకాంత్ ని ప్రేమిస్తున్నాను. తను కూడా నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడు" అంది రజని.

"అలాగని అన్నయ్య నీతో చెప్పాడా?" అడిగింది నీలూ.

"ఇంతవరకూ నేరుగా చెప్పలేదు. కానీ నాకు తెలుసు" అంది రజని నమ్మకంగా.

"అదే ఎలా తెలుసు అని మా ప్రశ్న" కాస్త కఠినంగా అంది మేఘ.

"ఎలా అంటే, నాకు మాత్రమే అర్థమయ్యేలా తను నా మీద ఇష్టాన్ని ప్రదర్శిస్తాడు" నిబ్బరంగా చెప్పింది.

"మాకు నీ అంత తెలివి లేదులే కానీ ఆ ప్రత్యేకంగా ప్రదర్శించడం అంటే ఏవిటో అర్థమయ్యేలా చెప్పి మాకు జ్ఞానబోధ చెయ్యి తల్లీ.." అంది మేఘ అసహనంగా.

"మీకు శ్రీకాంత్ మీ అన్నయ్యగా మాత్రమే తెలుసు కాబట్టి మీకలా అనిపించడం సహజమే. కానీ తను నాతో వేరేలా ఉంటాడు. నేనున్నప్పుడు టేప్ రికార్డర్ లో ప్రత్యేకంగా కొన్ని లవ్ సాంగ్స్ ప్లే చేస్తాడు. నాకిష్టం అని చెప్పిన పాటలే కావాలని మళ్ళీ మళ్ళీ పెడతాడు. నీలూ లేకుండా నేనొక్కదాన్ని ఉన్నప్పుడు నాతో వేరేలా మాట్లాడతాడు. తనకి నేనంటే ఇష్టమని నాకు ఖచ్చితంగా తెలుసు. మీకిప్పుడు నేనెంత చెప్పినా అర్థం కాదులే. భవిష్యత్తులో మీకే తెలుస్తుంది" గట్టిగా తేల్చేసింది రజని.

"సరే నువ్వు చెప్పిందే నిజం అనుకుందాం. అలాగైతే అన్నయ్య నిన్ను ప్రేమిస్తుంటే మరి నీలూని నీ ప్రేమకి హెల్ప్ చెయ్యమని ఒట్లు అవీ ఎందుకు వేయించుకున్నావ్? తన సాయంతో నీకేం అవసరం?" లా పాయింట్ లాగింది మేఘ. "అప్పుడు వాళ్ళ అన్నయ్య కూడా నన్ను ప్రేమిస్తున్నాడని తనతో చెప్పలేదు కాబట్టి అలా అడిగాను. నాకేమీ ఎవరి సహాయం అవసరం లేదు. ఏదో ఒక రోజు మీకు నిజం తెలుస్తుంది. అప్పుడు మీరే నమ్ముతారు నా మాటలు నిజమని. ఇప్పుడిలా మాట్లాడినందుకు బాధపడతారు కూడా. అయినా మీతో అబద్ధాలు చెప్తే నాకేం వస్తుంది. ఉట్టి పుణ్యానికి నన్ను మీ అన్నయ్య ప్రేమిస్తున్నాడని నేనెందుకు చెప్పుకుంటాను?" ఎదురు వాదించింది రజని.

చాలాసేపు అన్నీ రకాలుగా అటూ ఇటూ పీకి పాకం పెట్టాక కూడా రజని ధోరణి ఇదమిద్దంగా ఇదీ అని అర్థం కాకపోయేసరికి ఇక ఈ విషయం మీద రాద్ధాంతం అనవసరం అనిపించి రజనితో వాదించడం మానుకున్నారు.

"ఇంత మాట్లాడాం కాబట్టి మళ్ళీ ఇంకోసారి మన జోలికి వచ్చి విసిగించకుండా ఉంటుందిలే. తను మళ్ళీ ఇంకోసారి ఈ ప్రస్తావన తెస్తే ఏం చెయ్యాలో అప్పుడాలోచిద్దాం. మనం కూడా అనవసరంగా దీన్ని పెద్దది చెయ్యకుండా ఇంతటితో వదిలేసి ఊరుకుందాం" అని నీలూకి సర్దిచెప్పింది మేఘ.

****

ఈ సంఘటన తర్వాత అందరూ మళ్ళీ ఎప్పట్లానే ఎవరి చదువుల్లో వాళ్ళు మునిగిపోయారు. రజని వీళ్ళ దగ్గరికి వచ్చి కూర్చోవడం ఇదివరకటికన్నా తగ్గింది. రేవతికి ఈ విషయాలేమీ తెలియవు కాబట్టి రజనిని పిలుచుకొచ్చి వీళ్ళ గదిలో కూర్చోబెట్టి కబుర్లు చెప్తూ ఉండేది.

ఇది జరిగిన కొన్ని రోజులకి ఇంటర్ మొదటి సంవత్సరం పరీక్షాఫలితాలు వచ్చాయి. మేఘకి ఎనభై ఏడు శాతం మార్కులు వచ్చాయి. నీలూకి డిస్టింక్షన్ వచ్చింది. రేవతి, రజని ఇద్దరూ ఫస్ట్ క్లాస్ తో సరిపెట్టారు కానీ దురదృష్టవశాత్తూ రజని ఒక మేథ్స్ పేపర్లో ఫెయిల్ అయ్యింది.

రిజల్ట్స్ వచ్చిన రోజు రజని భోరుభోరున ఏడుస్తుంటే మేఘ, నీలూ, రేవతి ముగ్గురూ కలిసి చాలాసేపు సముదాయించారు. ఫస్ట్ ఇయరే కాబట్టి అదేం పర్లేదని, బెటర్మెంట్ పరీక్షల్లో రాసేసి క్లియర్ చేసేసుకుంటే ఫైనల్ సర్టిఫికెట్లో కూడా ఏమీ తేడా తెలియదని చెప్పి రజనిని ఊరడించారు. కేవలం కొన్ని మార్కుల తేడాతోనే పోయింది కాబట్టి ఈసారి చాలా సులువుగా క్లియర్ చేసేస్తావులెమ్మని ధైర్యం చెప్పారు.

"ఈ విషయంలో మేమిద్దరం పెద్దగా హెల్ప్ చేయలేకపోయినా మీ మ్యాథ్స్ సబ్జెక్ట్ కాబట్టి మేఘ నీకు పరీక్షకి ప్రిపేర్ అవ్వడానికి సాయం చేస్తుందిలే" అంది రేవతి.

మేఘకి కూడా రజనిని చూసి పాపం అనిపించి సరేనని మాట ఇచ్చింది.

"మా నాన్న నేను గ్యారెంటీగా డాక్టర్ని అయిపోవాలని, నా చదువుకి ఏ విధమైన డిస్టర్బెన్సూ కలగకూడదని ఉన్న ఊర్లోనే నన్ను హాస్టల్లో పెట్టి మరీ చదివిస్తున్నారు. అయినా నేను చూసావా మార్కులని ఎంత ఈజీగా తీసుకున్నానో. ఏదో మనకి చేతనైంది చేస్తాం. వచ్చేది వస్తుంది, రానిది రాదు. మహా దీని వల్ల కొంపలేం మునిగిపోవులే. నేనొక్కదాన్ని డాక్టరు అవ్వకపోవడం వల్ల ప్రపంచమంతా అలమటించి చస్తుందా ఏవిటీ? నువ్వే చెప్పు. దీనికే బేలగా అయిపోకు" అని ధైర్యరసం నూరిపోసింది రేవతి.

రేవతి చెప్పింది విని ఏడుస్తున్న రజనికి కూడా నవ్వొచ్చింది.

ఈ పరీక్షా ఫలితాలతో రజని మీదున్న కోపం పోయి నీలూ, మేఘ తనతో ఇదివరకటిలా మనస్ఫూర్తిగా స్నేహంగా మసలుకోసాగారు. పైగా పరీక్ష తప్పిందన్న జాలి కొద్దీ తనని ఇంకొంచెం ఎక్కువ జాగ్రత్తగానే చూసుకుంటున్నారు. రజని కూడా మళ్ళీ ఇదివరకటిలా ఎప్పుడూ వీళ్ళ గదిలోనే ఉంటూ మామూలైపోయింది.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

COMMENTS

రచయిత్రి బ్లాగు

http://madhuravaani.blogspot.com